

Gemaakt naar het beeld van God

door Russell M. Grigg, <http://creation.com/made-in-the-image-of-god>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Het historische bijbelse verslag over de schepping van Adam en Eva (Genesis 1:26-27) zegt dat God de eerste man en vrouw schiep “naar Zijn beeld”. Wat betekent dit? En waarom is dit zo belangrijk?

Dit gebeurde op de zesde dag van de scheppingsweek, nadat God de aarde had voorbereid als een woonplaats, en nadat Hij de vissen, vogels en andere dieren schiep. Deze werden allemaal geschapen door goddelijk fiat, wat betekent dat God *wilde* dat elke gebeurtenis tot stand kwam, “en het was zo” wordt er gezegd. In het geval van de schepping van de mens, is er echter een verschil. De geïnspireerde woorden zeggen:

“En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis ... En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen” (Genesis 1:26-27) ¹.

Een goddelijke consultatie

Uit dit intrigerende vers blijkt dat God tot iemand spreekt.[1] Calvijn zei: “Dit is de taal van iemand die blijkbaar iets in overweging neemt ... hij gaat over tot consultatie”. [2] Vele andere commentatoren verwijzen hiernaar als “een consultatie”. Maar als dat zo is, wie consulteert God dan? En waarom? Geeft de Bijbel ons een hint?

Vermits de Heer geen andere consulent nodig heeft, [3] moet zo'n consultatie plaatsgevonden hebben binnen de Godheid – tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. [4, 5] Hebrëen 1:2 zegt ons dat toen God de wereld maakte, Hij dat deed door Zijn Zoon. [6]

God kon gemakkelijk de mens geschapen hebben op bevel van Zijn eigen Woord, zoals Hij had gedaan in het geval van de dieren (Genesis 1:20, 24) en de planten (Genesis 1:11), maar Hij koos ervoor dat niet zo te doen. De mens is geen nauwe verwant van de dieren, en evenmin een verre verwant van plantaardig leven, noch het product van “oerslijm”. Nee, hij is iets groots, wonderlijks en anders, het meest excellente van al Gods werken, en een speciale uitdrukking van de goddelijke natuur, geschapen door Gods persoonlijke activiteit. God introduceerde hem plechtig, met waardigheid en met de eer van een intiem overleg van de kant van de Godheid.

Alhoewel de mens werd geformeerd uit het stof van de aardbodem, zien we dat God iets persoonlijks deed, Hij “blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen” (Genesis 2:7). Het leven van de mens is dus niet het resultaat van spontane reorganisatie van moleculen in zijn lichaam, noch kwam dat voort door evolutie van enig dier of “lagere hominide” (zoals theïstische evolutionisten leren), maar hij is een directe gave van God. Dit wordt verder benadrukt in de Bijbel door Lukas' genealogie vanaf Adam, waar hij Adam aanduidt als zijnde niet de zoon van een mensaap, maar “de zoon van God” (Lukas 3:38).

Wat was er voor God te bespreken met de Zoon? Openbaring 13:8 zegt ons dat het Lam van God (d.w.z. Jezus) “geslacht is, van de grondlegging van de wereld af”. Tegen het einde van de zesde dag van de scheppingsweek was de grondlegging van de wereld waarlijk en goed gelegd, maar met de schepping van de mens, stond God op het punt de ketting van gebeurtenissen te initiëren die onverbiddelijk zou leiden naar de toekomstige kruisiging en dood van de Heer Jezus Christus als een verzoening voor de zonden van de mensheid. In Zijn aardse leven bevestigde Jezus Zijn bereidwilligheid om de wil van de Vader te doen in dit opzicht, in de Hof van Gethsemane (Mattheüs 26:39,

---

¹ Vgl. Jakobus 3:9; Handelingen 17:28; 1 Korinthiërs 11:7.

42). Maakte dit ook het voorwerp uit van de hemelse consultatie, onmiddellijk vóór God Adam schiep?

Naar het beeld van God

Toen God de mens schiep naar Zijn eigen beeld,[7] bedoelde Hij dat de mensheid – man en vrouw – in bepaalde opzichten op God zouden gelijken, en enkele goddelijke voorrechten zouden delen. Hierover merken we op:

1. Het was geen fysieke gelijkenis, maar ...

Alhoewel God Geest is (Johannes 4:24), en geen lichaam heeft zoals een mens, was het toch zo dat wanneer Hij, volgens het oudtestamentische verslag, zichtbaar verscheen, Hij dat deed in de gedaante van een menselijk lichaam (bijv. Genesis 18:1-2; 32:24, 28, 30).[8] Dr. Henry Morris schrijft: “Er is daarom iets met het menselijk lichaam, dat uniek geschikt is voor Gods manifestatie van Hemzelf, en vermits God al Zijn werken kent van bij het begin van de wereld (Handelingen 15:18), moet Hij het menselijke lichaam ontworpen hebben met dit in gedachten. Overeenkomstig ontwierp Hij dat lichaam niet zoals de dieren, maar met een opgericht lichaam, in staat tot gelaatsuitdrukkingen overeenkomstig emotionele gevoelens, en met een brein en tong om in staat te zijn tot articulerende, symbolische spraak”.[9, 10]

Bovendien, het menselijke lichaam was de gedaante waarin God de Zoon zou incarneren of “aan de mensen gelijk” zou worden (Filippenzen 2:7). Dus God maakte de mens in die lichamelijke gedaante die Hijzelf op een dag zou aannemen – de gedaante waarin Hij Zichzelf wenste te openbaren.

2. Het was een mentale, geestelijke gelijkenis

God voorzag de mens met een intellectuele bekwaamheid die ver superieur was en is aan dat van enig dier. Zo werd de mens een verstand gegeven dat in staat was om Gods communicatie met hem te begrijpen, en emoties die in staat zijn te reageren op God in liefde en toewijding, en een wil die hem in staat stelt te kiezen om al of niet God te gehoorzamen. De mens is dus uitgerust, niet enkel om God lief te hebben en te gehoorzamen voor altijd, maar ook om Gods werk op aarde te doen – om Zijn regent te zijn, en de schepping te besturen in samenwerking met zijn Schepper.

Dit wordt gezien in Gods bevel aan Adam en Eva [11] dat zij heerschappij zouden hebben over de aarde en de dieren (Genesis 1:26, 28), en in Adams taak om de hof te cultiveren (Genesis 2:15), en in de verklaring dat Adam namen gaf aan bepaalde dieren op aarde (Genesis 2:19-20).[12]

De intellectuele gaven van de mens worden verder gezien in zijn bekwaamheid dingen te ontwerpen en ze dan te maken, in het appreciëren van schoonheid, het componeren van heerlijke muziek, het tekenen en schilderen van dingen, het schrijven, berekenen met grote getallen en mathematica, het gebruik maken van energie voor zijn eigen voordeel (bijv. vuur, elektriciteit, nucleaire kracht), het organiseren, het redeneren en beslissingen nemen, zelfbewust te zijn, te lachen met zichzelf, en om abstract te denken. Al dit gedrag is niet-instinctief en onderscheiden van dierlijk gedrag, en als zodanig van ongelimiteerde verscheidenheid.

3. Het was een morele gelijkenis

Van al Gods schepselen heeft enkel de mens een geest of God-bewustzijn, dat is een capaciteit om God te kennen en geestelijke gemeenschap met Hem te hebben door gebed, lofprijzing en aanbidding. Sinds de zondeval (Genesis hoofdstuk 3) heeft de mens een ingeboren bewustzijn van goed en kwaad, of geweten, dat hij waarneemt in zijn geest.[13]

De mens werd niet enkel negatief onschuldig gemaakt (d.w.z. zonder zonde), maar positief heilig, anders zou Adam geen gemeenschap kunnen gehad hebben met God, Die het kwade niet kan aanzien (Habakkuk 1:13). Dit wordt verder bevestigd door Genesis 1:31, toen God zei dat alles wat Hij had gemaakt, inbegrepen de mens, “heel goed” was, wat niet waar kon zijn als de mens moreel onvolmaakt zou geweest zijn.

4. Het was een sociale gelijkenis [14]

Gods sociale natuur en intrinsieke liefde wordt gezien in de leerstelling van de Drie-eenheid. God – Die liefde *is* – schiep de mens met een sociale natuur en een behoefte aan liefde. De verklaring in Genesis 3:8: “zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag” geeft aan dat Adam en Eva genoten van gemeenschap en communicatie met God, misschien zelfs wel op een dagelijkse basis.

God trof voorziening voor menselijke gemeenschap en liefde. Voordat Hij Eva schiep, zei Hij: “Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem” (Genesis 2:18). Hij maakte dan Eva uit een rib die genomen werd uit Adam (Genesis 2:21-24), een feit dat Jezus gebruikte in Zijn debat met de farizeeën om de heiligheid van het huwelijk en de intimiteit van liefde binnen een gehuwde relatie te bevestigen (Mattheüs 19:4-6; Markus 10:6-8).[15]

Conclusie

Toen God de vegetatie en de dieren schiep, maakte Hij hen allen “naar hun soort” (deze uitdrukking komt tien maal voor in Genesis 1:11-25). Toen Hij Adam schiep, maakte Hij hem naar de Godheid – naar het beeld en de gelijkenis van God (vgl. Handelingen 17:28). Na de zondeval werd van de mens nog steeds gezegd dat hij naar Gods beeld (Genesis 9:6; 1 Korinthiërs 11:7) en gelijkenis (Jakobus 3:9)geschapen is. Maar, dit beeld werd besmet door de rebellie van de mens in de zondeval, en alle aspecten van God werden bezoedeld. Niettegenstaande waren deze aspecten volmaakt in de Heer Jezus Christus, Die was en is “het Beeld van de onzichtbare God” (Kolossenzen 1:15), en “de afdruk van Zijn zelfstandigheid” (Hebreeën 1:3), zowel in Zijn leven op aarde als in de hemel.

De apostel Paulus zegt dat wij worden getransformeerd of vernieuwd naar het beeld van God, en dat dit beeld “in ware rechtvaardigheid en heiligheid” is (Kolossenzen 3:10; Efeziërs 4:24). Dit is niet iets wat de natuurlijke mens kan voortbrengen door zijn eigen inspanningen, maar het is het resultaat van onze aanneming van Christus in geloof en berouw (Johannes 1:12; Galaten 2:20). Het wordt volbracht door de Heilige Geest (Titus 3:5; Romeinen 8:28-29) Die zijn intrek neemt in Gods kinderen (1 Korinthiërs 3:1; 6:19). “De Heere ... heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9).

Eindnoten en referenties

1. Two other occasions when this plural/consultative form of divine speech is used are Genesis 3:22 and 11:7.
2. John Calvin, *Genesis*, translated and edited by John King, The Banner of Truth Trust, Edinburgh, 1965, p. 91.
3. Isaiah 40:13; Romans 11:34.
4. John 16:13 indicates that the Holy Spirit speaks.
5. The plural form for ‘God’ (*Elohim*) and the plural pronouns ‘us’ and ‘our’ used with a singular verb in Genesis 1:26 foreshadow the doctrine of the Trinity. Compare Genesis 1:1-3 and Matthew 28:19.
6. See also John 1:3, ‘All things were made by Him [i.e. the Word or Logos = Jesus Christ]; and without Him was not anything made that was made’, and John 17:24, where Jesus speaks of God the Father’s love for the Son, ‘before the foundation of the world’.
7. Some commentators differentiate between the terms ‘image’ and ‘likeness’ of God. Others treat them as synonyms, meant to emphasize the idea of resemblance. Moses appears to do the latter: thus he uses ‘likeness’ as an explanation of ‘image’ in Genesis 1:26 (there is no ‘and’ between the two phrases in the Hebrew); he uses ‘image’ twice with no mention of ‘likeness’ in Genesis 1:27; he uses ‘likeness’ (only) in Genesis 5:1, and ‘image’ (only) in Genesis 9:6.
8. We understand that this was the Lord Jesus Christ, as ‘no man hath seen God [the Father] at any time’ (John 1:18).
9. Henry Morris, *The Genesis Record*, Master Books, El Cajon, California, 1976, p. 74.
10. Animals communicate in several different ways, including voice, facial expression, posture and odours, but none is capable of speaking grammatical phrases or sentences.
11. Note that Genesis 1:27 tells us that Eve also was made in the image of God, and the command in Genesis 1:26 and 28 is in the plural ‘them’ (i.e. Adam and Eve), and hence all their descendants (i.e. mankind).
12. Man thus was given dominion over all things—animal, mineral and vegetable—not for personal exploitation or tyranny, but as God’s representative. It is a delegated position of service and stewardship, and this implies accountability. In everything man does he is responsible to God (Revelation 20:12).

13. Man is a three-fold being or tri-unity of body, soul, and spirit. Vegetation has body and unconscious life; animals have body and conscious life (Hebrew: *nephesh*, usually translated 'soul'); man has body, conscious life (or soul, comprising in man the intellect or mind, emotions or sensibility, and the power of choice or will), and spirit (God-consciousness). Man is the immortal and unique image of God in all three aspects. Some commentators compare this tri-unity of man to the Trinity within the Godhead of Father, Son, and Holy Spirit.
14. Adapted from Henry C. Thiessen, *Lectures in Systematic Theology*, Eerdmans, Michigan, 1977, pp. 156-7.
15. The making of Eve from Adam is an absolute stumbling block to theistic evolutionary interpretations. Some say 'dust to Adam' symbolizes evolution from lower forms, but what about 'rib to Eve'?

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm